

РЕШЕНИЕ

№ 3662

гр. Варна, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Василева

при участието на секретаря Елица Т. Трифонова
в присъствието на прокурора Н. Анг. Н.
като разгледа докладваното от Камелия Василева Гражданско дело № 20233110106401 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ от Р. Д. И. срещу Прокуратурата на Република България за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 25 000 лева, претендирана като обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в шок, паника, страх, унижения и притеснения, загуба на сън и причинено zlepоставяне на доброто й име пред обществото, неудобство пред хората, близки и познати от средата й, причинени от неправомерното й обвинение за извършено тежко умишлено престъпление по чл. чл.256 ал.2, вр. ал.1 пр.1, във вр. с чл.26, ал.1 от НК и по чл.256, ал.3, във вр. с ал.2, вр. ал.1 пр.1, във вр. с чл.26, ал.1 от НК за които е била привлечена като обвиняема по ДП № 486/** г. описа на ОД МВР - Варна и в следствие като подсъдима по НОХД № 357/** г. по описа на Окръжен съд гр.Варна, приключило с оправдателна присъда, по ВНОХД № 347/** г. по описа на Апелативен съд-Варна, с което е потвърдена оправдателната присъда на ВОС и по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо НО, с което е оставено в сила Решение № 60/15.04.** г. по ВНОХД № 347/** г. и с което е била окончателно оправдана, ведно с дължимата законова лихва върху присъдената сума, считано от 24.10.** г. - датата на

постановяване на решението по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо НО, като и сумата от 4500 лева, представляващи обезщетение за причинени имуществени вреди за заплатен хонорар на защитник по НОХД № 357/** г. пред трите съдебни инстанции, по договори за правна защита и съдействие от 12.05.** г, от 16.02.** г. и от 20.09.** г., ведно с дължимата мораторна лихва върху тази сума в размер на 260 лева, считано от 24.10.** г. - датата на постановяване на решението на ВКС по КНД № 477/** г. до датата на завеждане на исковата молба пред съда - 18.05.2023 г., а след тази дата дължимата законова лихва до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата твърди, че на 20.09.** г. с постановление на прокурор при Окръжна прокуратура гр. Варна била привлечена в качеството на обвиняем по ДП № 486/** г. описа на ОД МВР- Варна, образувано по пр.пр. № 12456/**г. по описа на Окръжна прокуратура гр.Варна, за извършено престъпление по чд.256, ал. 3, вр.ал.2, вр.ал.1,пр.1,вр.чл.26, ал.1 от НК. Първоначално по преписката, а след това и по ДП била разпитвана като свидетел и подробно обяснила причините за сключването на инкриминираната сделка от името на фирмата "*** ООД, в която била съдружник и чиято дейност бе предмет на проверката. Въпросът, за който била повдигнато обвинението бил разглеждан по адм. дело № 8208/** г. по описа на Върховен административен съд 8-мо, което било представено като доказателства по преписката. Очаквала обясненията ѝ и представените доказателства и най-вече влязлото в сила решение на Върховен административен съд / касаещо същият казус /да бъдат обективно преценени от Прокуратурата, но на 20.09.20 г. изпаднала в шок от повдигнатото ми обвинение. На 19.01.** г. за втори път била привлечена като обвиняем по ДП № 486/** г. описа на ОД МВР- Варна за същото престъпление по чл.256, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1,пр.1,вр.чл.26, ал.1 от НК . Със страх и огромни притеснения очаквала развитието на процеса, като имала надежда, че Прокуратурата ще оцени важността на изводите в решението по адм. дело № 8208/** г. по описа на Върховен административен съд 8-мо отделение и няма да внесе обвинителен акт. Изпитвала огромен страх от несправедливо и незаконосъобразно осъждане, загубила съня си. Не само, че не можела да спи, но и не можела и да изпълнява задълженията си на работа и в семейството си, което разбрало за проблемите ми. Притеснявала се от това, че не може да бъде пълноценна като майка, вкл. в помощта към сина ѝ роден

на ** г. и бил ученик в този период. На 30.03.** г. бил внесен обвинителен акт в Окръжен съд - гр. Варна срещу нея, въз основа на който било образувано НОХД № 357/** г., по което били проведени разпоредително и съдебни заседания, в което участвала с двама защитници. В последното такова участващият прокурор поискал делото спрямо нея да приключи по повдигнатото от него в това с. з. обвинение по чл.256 ал.2 от НК, което е тежко по смисъла на чл.93 т. 7 от НК. Основание за това ново по вдигнато обвинение били представени документи , че въз основа на решение № 1728/10.02.** г. постановено по административно дело № 8208/** г. от 8-мо отделение на ВАС, сумата от 82 лева, представляваща особено големи размери следва да бъдат върнати. Сумата действително била преведена на "*** ООД и това давало основание да ѝ се предяви това обвинение. Прокурорът поискал да бъде постановена осъдителна присъда спрямо нея, именно по това обвинение, по което се предвиждало наказание от 3 до 10 години лишаване от свобода и конфискация на цялото имущество и лишаване от права. В този момент не можела да прецени реално случващото се в съдебната зала, но изпитала огромен страх от несправедливо осъждане и то в новите параметри лишаване от свобода, които предполагали и евентуално ефективно наказание. С присъда № 52/18.06.**г. по НОХД № 357/** г. по описа на Окръжен съд гр.Варна била призната за невиновна в това, че : В периода от 19.12** год. до **.**. год. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството на съдружник в "*** ООД с ЕИК **", като посредствен извършител - чрез Д.Ив.Анд., ЕГН ** / управител /, чрез използване на документ с невярно съдържание — справка-декларация за ДДС с вх. № 0300-2726743/14.11** г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври**г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №**/25.10** г. издадена от «** Ено **» ЕООД с ЕИК ** на "*** ООД с ЕИК **", получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери - в размер на 82 000 / осемдесет и две хиляди / лева, представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност, поради което и на основание по чл.304 от НПК и била оправдана по повдигнатото обвинение по чл. 256, ал.2, вр. ал. 1, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Независимо от оправдателната присъда страховете ѝ, че това дело ще продължи се оказаха основателни. Срещу постановената присъда бил подаден протест от прокурор при Окръжна прокуратура гр. Варна и въз основа на същият било образувано

ВНОХД № 347/** г. по описа на Апелативен съд - Варна. В съдебно заседание се явила с двамата си защитници, като участващият прокурор заявил, че поддържа протеста и иска да бъде призната за виновна. Отново била скована от смразяващ страх от несправедливо осъждане и затвор. Не знаела какво ще стане с нея, със семейството ѝ и с детето ѝ. Състав на ВАпС постановил Решение № 60/15.04.** г. по ВНОХД № 347/** г., с което потвърдил оправдателната присъда на Окръжен съд гр.Варна. Представител на Апелативна прокуратура изразил несъгласие с постановеното решение и отново подал протест, с който направил искане до ВКС решението на ВАпС да бъде отменено изцяло и делото да бъде върнато за ново разглеждане от въззивната инстанция, за да бъде постановено нова решение. Същият считал, че са допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно прилагане на закона. След като получила протеста страховете ѝ от реално осъждане отново се върнаха. Делото било изпратено на ВКС и било насрочено съдебно заседание, в което представителят на ВКП поддържал протеста. За това била уведомена от защитника ѝ, участвал по делото. С решение № 137/24.10.** г. по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо НО съдебният състав оставил в сила Решение № 60/15.04.** г. по ВНОХД №347/** г. по описа на Апелативен съд гр.Варна. Излага, че цялата история срещу нея започнала през ** г. и продължила шест години и едва в края на ** г., когато била напълно оправдана. Твърди, че през тези две години след привличането ѝ като обвиняема, животът ѝ се променил драстично. Загубила съня си, будела се нощем, сънувала кошмари. Престанала да общува даже с роднини и хора от най-близкото ми обкръжение. Отчуждила се от съпруга ѝ. Детето ѝ страдало, че не му обръща достатъчно внимание, вкл. и за подготовката за училище. Избягвала публичните прояви и не водела детето си на никакви прояви, театър, кино и пр. Срамувала се да отида даже в магазина, в който работела, заради клиентите, които я познавали от години. През този период по предписание на лекар започнала да приема антидепресанти. Освен това отслабнала с 10 килограма, придобила нездрав вид. Според нея постепенно от ежедневния стрес предизвикан от несправедливото обвинение се разболяла и на 16.11.** г. била приета за планова операция в Специализирана болница по акушерство и гинекология за активно лечение „Проф. Д-р Д. Стаматов - Варна” ЕООД с окончателна диагноза: Субмукозен лейомиом на матката и на 17.11.** г. била подложена на операция. На

18.11.** г. била изписана от болницата и ѝ било назначено медикаментозно лечение, антибиотична профилактика, без тежки физически натоварвания. Свързвала появата на това заболяване единствено с повдигнатите обвинения. Претърпяла ужас, почувствала се унижена, когато при привличането ѝ като обвиняема в ОД МВР трябвало да бъде снимана като криминален субект, да ѝ се вземат пръстови отпечатыци и пр. Чувството било същото и при поредицата от явявания в различните инстанции на съда. Това никога нямало да се изтрие от съзнанието ѝ. Все още не можела напълно да се съвземе от преживения кошмар по време на водене на ДП, както и по време на делата в съда. На 11.11.** г. подала молба до ОД на МВР гр.Варна, с която молела да бъде заличена криминалната ѝ регистрация в масивите на МВР по ДП № 486/**г. по описа на ОД МВР-Варна, по пр.пр.№ 12456/**г. по описа на ВОП, тъй като наказателното дело срещу нея приключило с потвърждаване оправдателното решение на ВАпС от състав на ВКС на 24.10.** г. по НД № 477/** г.- Първо НО. Всички тези негативни Е.ции представлявали неимуществени вреди, изразяващи се в паника, шок, страх, унижения и притеснения, загуба на сън и причинено злепоставяне на доброто ѝ име пред обществото и колегите ѝ, неудобство пред хората, близки и познати от средата ѝ, причинени от неправомерното ѝ обвинение за извършено тежко умишлено престъпление. По делото заплатила за защита на един адвокат общо сумата от 4500. л е в а по договори за правна защита и съдействие от 12.05.** г, от 16.02.** г. и от 20.09.** г. , поради което ги претендира като обезщетение за причинени имуществени вреди за заплатен хонорар на защитник по НОХД № 357/** г. по описа Окръжен съд гр.Варна ВНОХД № 347/** г. по описа на Апелативен съд - Варна и по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо Н.О. за участието му пред трите съдебни инстанции.

В срока по чл.131 ГПК ответната страна Прокуратура на република България е депозирала отговор по иска, в който е изразено становище за неоснователност на същия. Излага се, че предявеният иск за недоказан.Претенцията за неимуществени вреди се оспорва по размер като прекомерно завишена. В исковата молба не били посочени конкретни факти и обстоятелства от обективната действителност, които да са свързани с конкретно отношение на другите лица от обкръжението на ищцата, които по ради знанието си, че срещу нея се води наказателно производство, да са

дЕ.нстрирали негативно отношение, което да е рефлектирало върху нея. Чувствата на стрес, безпокойство, злепоставяне и уронване на доброто ѝ име били изцяло продукт на вътрешното възприятие на ищцата. Нямало доказателства относно това каква е личността на ищцата, как е повлияло това, че е предадена на съд и в каква степен са били накърнени доброто име и честта ѝ. Нямало страдания, които претендирала ищцата, които да с такъв интензитет, който да е довел до преживяване на повече от обичайното за подобна ситуация. Приложената медицинска документация не доказвала причинна връзка между обвинението и влошеното здравословно състояние на ищцата. Тези твърдения били изцяло плод на личните ѝ усещания. Твърди се, че прокуратурата по никакъв начин не е разпространявала информация за воденото срещу ищцата досъдебно производство и повдигнатото ѝ обвинение. Не били представени никакви доказателства за това, че твърденията от И. стрес, безпокойство, злепоставяне и уронване на доброто ѝ име в обществото, депресия, чувство на безпомощност, липса на апетит, безсъние, и страх за бъдещето ѝ и бъдещето на децата ѝ, обида, срам и неудобство, както и промяната в поведението ѝ спрямо децата и мъжа, се намират в пряка и непосредствена връзка с повдигнатите ѝ обвинения за разследваното престъпление. Сочи се, че ищцата имала качеството на обвиняЕ. лице за срок от малко повече от шест месеца - от привличането ѝ в качеството на обвиняем на 20.09.**г. до 30.03.**г. - датата на образуване на НОХД № 357/**г. по описа на ОС - Варна. Предвид факта, че ѝ било повдигнато обвинение за престъпление по чл. 256, ал. 3, вр. с ал. 2, вр. с ал. 1, пр. 1, вр. с чл. 26 от НК, можело да се направи извод, че делото се отличавало с фактическа и правна сложност. Взетата мярка за процесуална принуда „Подписка“ била възможно най-леката според НПК. Освен това липсвали твърдения и доказателства за интензивно провеждани процесуално-следствени действия с участието на ищцата. От първоначалното ѝ привличане като обвиняем на 20.09.**г. до влизане в сила на присъдата в сила - 24.10.**г. били минали малко повече от две години - време, през което делото било внесено за разглеждане и преминало през трите възможни съдебни инстанции. Излага се, че този период на развитие на наказателния процес е напълно разумен. Излага се, че Прокуратурата на РБ отговаря единствено за досъдебната фаза, тъй като след приключване на досъдебното производство и внасяне на материалите в съда, ръководно- решаващият орган е друг и от

неговите действия, както и от процесуалното поведение на другите участници в процеса, зависила до голяма степен неговата продължителност. Сроктът бил разумен и не били налице нарушения на чл. 6 от ЕКЗПЧОС и чл. 22, ал. 2 от НПК. Твърдели се, но не били ангажирани доказателства и за интензивни действия по разследване и други процесуални действия с участието на ищцата. Възражава се и срещу исканото обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляващи извършените от ищцата разходи по заплащане на възнаграждения за ангажиране на защитник в наказателното производство, в размер на 4 500 лв. Приложените договори за правна защита и съдействие от 12.05.21 г., 16.02.22 г. и 20.09.22 г. удостоверявали уговорено и изплатено адвокатско възнаграждение в претендиращия размер, но липсвали доказателства за обема на извършените процесуални действия с участието на упълномощения адвокат. Поради тази причина се твърди, че това възнаграждение е прекомерно. Сочи се, че са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 5 от ЗОДОВ, доколкото имайки качеството на управител на посоченото в диспозитивите на повдигнатите ѝ обвинения дружество, ищцата сама дала повод за проведеното срещу нея наказателно производство.

Съдът след като съобрази събраните по делото доказателства по реда на чл.235,ал.2 вр. чл. 12 ГПК, намира следното :

С Постановление от 25.09.2020г. Р. Д. И. е привлечена като обвиняем в извършване на престъпление по чл.256, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1 вр.чл. 20, ал.1, вр.чл. 26, ал.1 НК, затова, че в периода 19.12**г. до **.1017г. в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на съдружник в „**“ ЕООД, в съучастие като съизвършител с Д.Ив.Анд./управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание – справка –декларация за ДДС с вх.№0300-2726743/14.11**г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври**г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №**/25.10**г., издадена от „** Ено **“ЕООД на „**“ЕООД, получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери- в размер на 82 000 лева/ представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност/ като получената парична сума е внесена в бюджета, заедно с лихвите до приключване на съдебното производство, като по отношение на обвиняемата в взета мярка за неотклонение „Подписка“.

Р. И. е разпитвана в качеството си на обвиняем на 25.09.**г., 30.10.**г., 19.01.**г.

С Постановление от 19.01.2021г. Р. Д. И. е привлечена като обвиняем в извършване на престъпление по чл.256, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1 вр.чл. 26, ал.1

НК, затова, че в периода 19.12**г. до **.1017г. в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на съдружник в „**“ ЕООД, в съучастие като съизвършител с Д.Ив.Анд./управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание – справка –декларация за ДДС с вх.№0300-2726743/14.11**г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври**г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №**/25.10**г., издадена от „** Ено **“ЕООД на „**“ЕООД, получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери- в размер на 82 000 лева/ представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност/ като получената парична сума е внесена в бюджета, заедно с лихвите до приключване на съдебното производство, като по отношение на обвиняемата в взета мярка за неотклонение „Подписка“.

На 30.03.**г. ОП-гр.Варна внася в съда Обвинителен акт срещу Р. Д. И. с повдигнато обвинение за това, че в периода 19.12**г. до **.1017г. в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на съдружник в „**“ ЕООД, в съучастие като съизвършител с Д.Ив.Анд./управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание – справка –декларация за ДДС с вх.№0300-2726743/14.11**г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври**г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №**/25.10**г., издадена от „** Ено **“ЕООД на „**“ЕООД, получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери- в размер на 82 000 лева/ представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност/ като получената парична сума е внесена в бюджета, заедно с лихвите до приключване на съдебното производство- престъпление по чл.256, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1 вр.чл. 26, ал.1 НК, за което е образувано НОХД №357/**г. по описа на Окръжен съд-гр.Варна.

В проведеното по НОХД №357/**г. по описа на Окръжен съд-гр.Варна от 13.05.**г. по искане на Прокуратурата обвинението срещу Р. И. е изменено на престъпление по чл.256, ал.2, вр.ал.1, пр.1 вр.чл. 26, ал.1 НК.

С Присъда №52/18.06.**г., постановена по НОХД №2350/**г. по описа на Окръжен съд -гр.Варна Р. Д. И. е призната за невиновна в това, че в периода 19.12**г. до **.1017г. в гр.Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на съдружник в „**“ ЕООД, като посредствен извършител чрез Д.Ив.Анд./управител/, чрез използване на документ с невярно съдържание – справка –декларация за ДДС с вх.№0300-2726743/14.11**г. по описа на ТД на НАП Варна за месец октомври**г., дневник за покупки към нея, данъчна фактура №**/25.10**г., издадена от „** Ено **“ЕООД на „**“ЕООД, получила от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери- в размер на 82 000 лева/ представляваща деклариран за възстановяване данък върху добавената стойност/ като получената парична сума е внесена в бюджета, заедно с лихвите до приключване на съдебното производство и е оправдана по повдигнатото обвинение по чл.256, ал.2, вр.ал.1, пр.1 вр.чл. 26, ал.1 НК.

С Решение №60/15.04.**г. по ВНОХД №347/**г. по описа на Апелативен съд гр.Варна е потвърдена присъдата на първоинстанционния съд. Решението е оставено в сила с Решение №137/24.10.**г. по н.дело №477/**г. по описа на ВКС.

С Решение №661/09.06.**г., постановено по адм. дело №3063/**. по описа на Административен съд гр.Варна е отменен Ревизионен акт №Р-**-091-001/29.07.**., поправен с РА за поправка №П-**-003-001/28.08.**/, потвърден от директора на Д“ОАОП“ Варна при ЦУ на НАП-София с решение на №234/15.10.**., с който на „**“ЕООД, представлявано от Р. Д. И. за данъчен период месец 10**г. са определени данъчни задължения по чл.177, ал.1 ЗДДС в размер на 82 000 лева главница и 8579.57 лихви. Решението е потвърдено с Решение №1728/10.02.**г., постановено по адм.дело №8208/**г. по описа на ВАС.

Съгласно представеното удостоверение за раждане ищцата има дете, родено през 2011г. - Д.Ем.Б..

Представена е Епикриза, издадена от СБАГАЛ“Проф. д-р Д. Стаматов – Варба“ ЕООД, съгласно която Р. Д. И. е била приета в лечебното заведение на 16.11.**г. и и е била изписана на 18.11.**г. като ѝ е била извършена оперативна интервенция за отстраняване на болестни изменения – планова хистероскопия.

Представени са рецепти за изписани медикаменти на Р. Д. И. в периода **г. – **г. – Атаракс и Есобел.

Свидетелят Г.М.Ам. излага, че познава Р. И. и семейството ѝ от 2014г., 2015г. е в близки приятелски отношения с тях. Сочи, че тя имала проблеми с Прокуратурата и полицията и че самият той е участвал в наказателното производство срещу нея. Предисторията била, че били купили една машина за сушене на зърно с кредит. Започнали данъчни проверки и ревизии и в крайна сметка начисленият данъчен кредит от продавача, който им се полагал, бил възстановен от органите на НАП с един ревизионен акт и допълнително с един акт за прихващане и възстановяване. През **г. разбрали, че има образувано наказателно производство, първоначално срещу неизвестен извършител. Тъй като търсили Р. и баща, всички бивши съдружници станало ясно, че става въпрос за някакво данъчно престъпление, свързано точно с тази покупко-продажба. Междувременно започнало и ревизионно производство срещу Р.. Това било изключително голям стрес. Р. първоначално направила една глупава постъпка, когато бил издаден ревизионния акт срещу нея. Заедно с помощта на съпруга си събрала парите, отишла и внесла цялото задължение, за което нямало основание. Започнали ли да ги привикват и да ги разпитват в качеството им на свидетели без каквото и да е основание, защото тези хора имали родствена връзка с нея. Всичко започнало през **г. Всяко ходене за нея било голям стрес, особено ходеното на баща ѝ, който се водел управител на фирмата, въпреки че той нямал никаква представа от това, което се вършело и при всички разпити ѝ било заявявано в прав текст, че трябва да

разкаже всичко добросъвестно и да обясни как са станали нещата, защото в съществуващото положение ще обвинят нея и баща ѝ. Това предизвикало за нея истински шок. През **. по повод на този разговор имали среща в офиса на свидетеля с цялото ѝ семейство – майка ѝ, баща ѝ, сестра, мъжът, с който живеела – Ем.Б. и самата тя. Гледката била покъртителна, защото всички плачели, а това било предизвикано от това, че предстояло повдигане на обвинение на Р. и вероятно и на баща ѝ Д.. Разговорът преминал доста мъчително. Е.ционалното преживяване на Д. се отразявало изключително силно на Р., защото тя се чувствала виновна пред баща си заради всички тези неприятности, които му причинява и от друга страна се чувствала много зле поставена, сравнявайки се със сестра си – която излизало, че е цялото в бяло, много добра, много възпитана, много грижовна към родителите, а другата им създавала проблеми каквито те не били виждали през живота си. Свидетелят бил шокиран, когато разбрал, че мъжът на Р. –Е. написал декларация, в която сочел, че за всичко е виновен той и се молел да оставят роднините му. Паралелно вървяло и ревизионното производство. Р. била обвинена за първи път през май **.г. При повдигането на обвинението извършили криминалистична регистрация на Р., която преживяла това тежко, била в пълен шок и то не толкова от обвинението, а от унижението, на което била подложена да я регистрират криминално. Р. не можела да стои на краката си, свидетелят ч държал и се обадил на Ем. да дойде да я вземе. Свидетелят я извел навън и ѝ предложил вода, а тя само казвала : „ Остави, остави ме. Такова нещо не съм преживявала, остави ме, аз ще дойда на себе си. “ През цялото време плачела. С Ем. я утешавали доста време след това. Отишли в магазина им на центъра. Там я сложили отзад. Говорили с нея пак. Тя не искала да чува абсолютно нищо. Била дълбока наранена от случката. Наложило се да я разпитват още един път към края на месец май заради декларацията на Ем., с която бил решил да поеме цялата вина върху себе си. При този разпит тя казала, че Ем. няма нищо общо и че тя ще поеме отговорността. Искала да сложи край на този цирк и да бъде замесван пореден член от семейството ѝ в тази история. Още веднъж ѝ повдигнали някакво ново обвинение. Разпитвали я още веднъж и делото било внесено в Прокуратурата. Преди да получи обвинителен акт излязло решението на ВАС по въпросния ревизионен акт, който бил отменен. Следващият шок за Р. бил, когато получила разпореждането на съдията с препис от обвинителния акт и насрочване на делото. Тя се обаждала винаги на свидетеля, когато предстояло такова нещо, виждали се, защото изпитвала страх от такива действия, понеже това за нея било непознато. Всеки път той трябвало да ѝ обяснява на дълго и на широко какъв е смисълът от това, какво означава, да я умолява да не се притеснява, но тя се притеснявала, защото нямала опит с такива производства. Получаването на обвинителния акт за нея било края на света. Това предизвикало у нея силен Е.ционален стрес. Убеждавал я, но не можел да я накара да се успокои. Отишъл при нея в магазина, за да вземе обвинителния акт и отново да се опита да я успокои. Казал ѝ, че просто

трябва да извървят този път, но тя не можела да го възприеме, казала :“ Защо съм обвинена като е ясно, че не съм направила нищо?“. Първото съдебно заседание по делото било отложено, защото се явил друг прокурор, който поискал да се запознае с делото. Очакването им било делото да приключи. Съответното нови няколко месеца имало напрежение, стрес, изпадане в депресии, страх от съдебната система и точно от Прокуратурата, защото Р. не можела да повярва, че продължава, тъй като има съдебно решение и нещата би следвало да са ясни. Това разклатило от своя страна силно и малкото съществуващо у нея доверие в съдебната система, което отключило у нея негативни преживявания, но най-главното било страхът ѝ от предстояща присъда. Свидетелят ѝ казал, че при тези факти следва в следващото съдебно заседание обвинението да бъде оттеглено. Това обаче не случило. В заседанието обвинението било обвинено в по-тежко наказуЕ.. Р. седнала на стола, тъй като краката ѝ се подкосили. Свлякла се на стола и се подпряла с глава. Знаела, че при това ново обвинение не може да се приложи чл.78а НПК и това нещо я сринало. Р. била оправдана от Съда и очаквали, че с това са приключили. Докато чакали мотивите получили протест и това отново отключило основанията за притеснения на Р.. Наложило се свидетелят отново да ѝ обяснява и да я успокоява. Тя пак преживяла стрес и напрежение кога ще насрочат делото, кога ще бъде заседанието, какво ще стане, как ще стане. Минало заседанието на Апелативния съд, оправдателната присъда била потвърдена. Получили и касационен протест. През цялото време имало същите стресове и Е.ции докато не излязло решението на ВКС. След като минало заседанието на ВКС всеки ден тя и мъжът ѝ по три пъти на ден стояли на компютъра, за да следят какво се случва с делото. Накрая излязло решението, тя си поотдъхнала малко и съдебната сага приключила. Сочил, че през целия период от **г. , когато започнали да я разпитва като свидетеля Р. нямала социални контакти, но тогава положението било търпимо. След като ѝ повдигнали обвинение, тя се изключила напълно. Не искала да се събира с никого, не искала да ходи никъде, не искала да вижда никога, защото за нея това било предизвикателството на живота ѝ и се чувствала унижена. Благодарение на съпруга ѝ единствените хора, с които общувала били свидетеля, съпругата му и нейната сестра. Срамувала се, че е нарочена за престъпница. Сочил, че по това време Р. имала проблеми с детето си, което било на 10г. и с мъжа си. Била се затворила в себе си, защото страдала много. По принцип била слаба, а отслабнала още повече. Прижълтяла. Е. казал, че като се прибере вкъщи сядала и мълчала. Не разговаряла. Мъжът ѝ се притеснявал за отношенията ѝ с детето, защото само той започнал да се грижи за него. Не искала да говори с детето. Търсела начин да си помогне – посещавала лекари, вземала медикаменти, но тъкмо, когато се успокояла малко и пак започвало ново процесуално действие, ново и ново и това всеки път нарушавало крехко възстановения ѝ мир. Отношенията ѝ с Ем. били обтегнати изключително много. Ем. я обичал много и я уважавал, но чувствал вина за това, което се случило, а тя от своя страна чувствала вина,

че е замесила семейството си в цялата тази работа. Отношенията им се влошили до такава степен, че нямали сексуално общуване. Това го споделил Ем., който молел свидетеля да говори с нея и да я успокоява. В този период не ходела на работа, защото смятала, че всички знаят, че ще я сочат с пръст. Затова избягвала да ходи в магазина, защото от там минавали много хора и можели да я попитат за случката, защото се било разчуло, че тя има някакви неприятности. Излага, че е бил близък приятел на Р. и неин адвокат. Сочил, че проблемите ѝ с НАП били сравнително ясни и прости. Сблъсъкът между правната действителност и житейската действителност.

Свидетелят Ем. Н. Б. сочи, че живее на семейни начала с Р. от **г. като през 2011г. се родило детето им. Излага, че откакто са заедно Р. никога е нямала съприкосновение нито с Прокуратурата, нито с Полицията. Те били едно такова чисто семейство у баща ѝ, ако се получила дори и една глоба, било стресиращо за тях. Във връзка с това, за което я викали в полицията, тя станала обвиняема. Това станало през 2018г., когато започнали да ги търсят от Икономическа полиция във връзка с една машина, която закупили. През 2018г. казали уж, че всичко е наред, но през **. сменили разследващия и оттам започнал стресът, който продължавал и до днес, вменило се, че има нещо нередно. Ходили до Данъчното да питат какъв е проблема. От там им казали, че нямат никакъв проблем с тях и че това идва от полицията и от Прокуратурата. Р. преживяла това много тежко. Датата била 25.09.**г., когато сестра ѝ имала рожден ден. Не очаквали, че ще ѝ повдигнат обвинение. Разследващият полицай ѝ казал, че ако не съдейства, ще повдигнат обвинение на баща ѝ. С нея се случил голям срыв, преживяла голям стрес. Започнала голяма тревожност, не спяла, пиела хапчета. Било нещо отвратително за нея, защото тя не можела да си обясни, че я водят като престъпник или че нещо ще се случи. Той я успокоявал, казвал ѝ, че всичко ще е наред и в един момент, когато казали, че ще повдигат обвинение на баща ѝ, свидетелят решил да поеме вина, защото не искал да стават тези неща. Ходил при полицайката и казал: „Аз зная всичко. Кажете какво трябва да напиша?“ Сочил, че от **. до издаване на присъдата, че е невинна Р. имала много сериозни проблеми. След като станала обвиняема тя не можела да му помага с бизнеса с магазина, всичко паднало на неговите плещи вкл. и детето. В този период тя не била себе си – приела хапчета, не спяла по цели нощи и се самовглъбявала. Сутрин била неадекватна. Излага, че този период е преминал кошмарно и че все още имат проблеми. Детето приело ситуацията много тежко. У него в момента все още имало някаква тревожност, която прихванало. Имало някаква паника от време на време. Постоянно ги следяло къде са. За същото нещо имали дела в Административен съд, които били в тяхна полза. Ходили при шефката на Данъчното и тя казала, че няма претенции към тях. Въпреки това предявили обвинение. Прокуратурата проявявала упорство по делата и въпреки решението на Административния съд, повдигнали по-голямо обвинение, което било още по-голям стрес. Тогава Р. си казала: „Ето сега ще ме осъдят!“. У нея имало теза, че я гледат като

затворник. Говорела постоянно такива глупости. Р. преживяла стрес и когато я снимали за криминалната регистрация. След това три дни не можела да дойде на себе си. Тогава пак отключила други сънотворни, които ѝ изписали психиатрите. Свидетелят се уплашил много, защото тя не била човек. Имала само паника и стрес. Не можела да изпълнява домашните си задължения, да помага на детето за училище. После след като я оправдали, ходили, за да я махнат тази криминална регистрация, което за нея пак било стрес. Сочил, че преди това нямала никакви здравословни проблеми, а ги отключила в този период. Докторката казала, че това се е отключило от стрес и задържане на Е.ции. Това казали тези, които я оперирали. Операцията ѝ била, когато ѝ повдигнали обвинението или по време на делата.

Съобразно заключението на проведената по делото Съдебно психологическа експертиза повдигнатото срещу ищцата обвинение и воденото срещу нея наказателно производство са представлявали за нея значителен стрес, като впоследствие същият се е трансформирал в дистрес и е довел до болестно състояние/психосоматика/. Интензитетът на негативните преживявания за ищцата е бил от умерено до високо ниво. Преживеният стрес не е преработен от ищцата и до настоящия момент. Тя е Е.ционално потисната, тревожна, с повишена страхова готовност, с малоценостови изживявания, с хипохондрична фиксация, с разстройство в съня, с ограничени контакти в разширения социум. Експертът сочи, че на ищцата е необходима професионална помощ за преработване на негативните Е.ции от преживения стрес, за да не оказват същите влияние върху психичния ѝ комфорт, както и да не провокират болестна симптоматика в бъдеще.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ.

Ангажирането на отговорността на държавата в тази хипотеза обуславя наличието на причинени вреди, настъпили в резултат от незаконното обвинение, които следва да бъдат установени от ищеца при условията на главно и пълно доказване.

От събраните по делото доказателства и приобщените за послужване материали по досъдебно производство и наказателното производство се установява, че спрямо ищеца за периода 25.09.**г./ датата на привличането ѝ като обвиняем/ – 24.10.**г./ датата на решението на ВКС/ е водено наказателно преследване за извършено престъпление от общ характер по чл.256, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1 вр.чл. 26, ал.1 НК, изменено по искане на Прокуратурата в първо съдебно заседание в първоинстанционното

производство пред ВОС по чл.256, ал.2, вр.ал.1, пр.1 вр.чл. 26, ал.1 НК, което е приключило с оправдателна присъда. По отношение на ищцата е била взета мярка за неотклонение „Подписка“ .

От събраните по делото гласни доказателства се установява, че по време на наказателното преследване ищцата е преживяла значим стрес, който ѝ се е отразил изключително травмиращо е повлиял в негативна посока ежедневието ѝ, социалните ѝ контакти и семейните отношения. Е.ционалното и психическото ѝ състояние са били увредени до степен, че тя не е можела да спи, да се храни/ значително отслабнала/ , да контактува нормално вкл. и с детето си, което тогава е било на 10 години, не „изглеждала човек“ според разказаното от мъжа, с който живее на семейни начала. Фактът, че баща ѝ като управител на дружеството, което е било разследвано в наказателното производство, също е бил обвинен в извършване на престъпление е усложнил преживяванията ѝ от негативния спектър в посока на чувство за вина към него. Наложило се да приема медикаменти, изписани от психиатър, които служат за успокояване на психиката и намаляване на тревожността, видно от представените рецепти. Всяко действие в наказателното производство с нейно участие – разпити, участие в съдебно заседание и др. е било преживявано с ужас от нея. Такъв изживяла и при изменение на обвинението в по-тежко наказуЕ. престъпление, при положение, че преди това ѝ било обяснено от адвокатите, че след като има решение на административния съд, с което е отменен ревизионния акт, наказателното производство ще се прекрати. Особено унижение за нея е била и направената ѝ криминалистична регистрация, след която свидетелите разказват, че тя е била в несвяст.

Съобразно заключението по проведената СПЕ преживеният стрес е преминал в дистрес, което от своя страна е довело до болестна симптоматика. Стресът не е преработен и към датата на обследването, като ищцата има нужда от професионална помощ за справяне с травмите от преживяното.

Всички събрани по делото доказателства обуславят извод, че вследствие на воденото наказателно производство ищцата е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в изключително голям стрес, довел до увреждане на психиката ѝ с трайни последици, които не са отшумели и до настоящия момент.

Съгласно чл.51, ал.1, изр.1 ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, като обезщетението за неимуществени вреди се определя в съответствие с принципа на справедливостта, залегнал в чл.52 ЗЗД, като се отчитат всички обстоятелства по делото – продължителността на незаконно предприетото наказателно преследване; характера и тежестта на престъплението, в извършването на което лицето е било незаконно обвинено; личността на увредения; данните за психическото състояние и негативните последици, претърпени от лицето. Изхождайки и от указанията, дадени в ППВС № 4/1964 год., обезщетението следва да е съразмерно с вредите и да отговаря,

както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките – по-ниско.

От съществено значение при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди от деликта по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ е продължителността на наказателното производство, взетите мерки за неотклонение, както и вида на причинените вреди.

Спрямо ищцата е била взета най-леката мярка за неотклонение „Подписка“. Незаконното обвинение безспорно е увреждащо действие, тъй като засяга личния живот и достойнство на пострадалия, но въздействието върху ищеца е значително ограничено като обем и не се доказват големи по вид и интензитет увреждащи последици от незаконното обвинение. Следва да се съобрази наличието на предходни осъждания. Отчитайки периода на воденото срещу ищцата наказателно производство, взетата мярка за неотклонение, предвиденото в закона наказание за престъплението, по което ѝ е било повдигнато обвинение и фактът, че са налице проявления в здравословното и Е.ционално състояние на пострадалата по-големи от обичайните, съдът намира, че сумата в размер на 25 000 лева справедливо обезщетява претърпените от ищеца вреди.

По претенцията заплащане на имуществени вреди :

Претендира се сумата от 4500 лева, изразяваща се в направените от ищцата разходи за адвокатско възнаграждение по воденото наказателно дело.

Съобразно мотивите на ТР №1/**Г. по т.д. №1/**Г, на ОСГК изразходваните средства за адвокатско възнаграждение в наказателното производство, приключило с оправдателна присъда или прекратено на основанията, посочени в чл.2, ал.1 ЗОДОВ, са имуществена вреда за лицето, подложено на неоснователна наказателна репресия, тъй като то има право на адвокатска защита във всеки стадий на това производство. Когато ответникът възрази, че изплатеното в наказателното производство адвокатско възнаграждение е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на наказателното дело, в правомощията на съда по иска за обезщетение за вреди е да изследва дали незаконно обвинението е положил дължимата грижа при уговарянето на адвокатското възнаграждение с оглед вида и тежестта на обвинението, интензитета на приложената процесуална принуда и очакваните усилия и труд, които адвокатът предстои да положи при осъществяването на защитата. В случай, че уговореното адвокатско възнаграждение надвишава съществено разумния и обичаен размер на дължимото възнаграждение, изплатеното в повече няма за причина незаконното обвинение и не е необходима последица от него. То остава в тежест на неположилия дължимата грижа пострадал, тъй като е в причинна връзка с неговото поведение. За платеното в повече държавата не дължи

обезщетение.

Представени са три договора за правна защита и съдействие към адвокат Ю. Г., съгласно които ищцата е заплатила по всеки 1500 лева съответно за оказване на правна помощ и съдействие за трите съдебни инстанции, през които е минало наказателното производство.

Съобразно чл.13,ал.1 НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията ѝ към датата на сключване на договорите възнаграждението не се явява прекомерно, поради и което съдът намира, че обезщетението за имуществени вреди следва да се присъди в размер на 4 500 лева.

По акцесорната претенция за присъждане на законната лихва:

Според дадените задължителни указания с ТР № 3/2004 год. на ОСГК на ВКС, т.4 отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи възниква от момента на влизане в сила на акта за прекратяване на наказателното производство, като от този момент държавните органи изпадат в забава, съответно дължат лихва върху размера на присъденото обезщетение. С оглед горното съдът приема, че обезщетението за забава следва да се присъди от датата на влизане в сила на решението на ВКС 24.10.**г.

По отношение на разноските :

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане ответникът следва да заплати направените от ищцата разноски за заплатена държавна такса в размер на 10 лева, на осн. чл.10, ал.3 ЗОДОВ и на основание чл.78,ал.1 ГПК сумата от 3400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното съдът :

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представлявана от Главния прокурор на РБ да **заплати** на Р. Д. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, бул.“...“ №14А, вх.А, ет.1

25 000/двадесет и пет хиляди/ лева, претендирана като обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в шок, паника, страх, унижения и притеснения, загуба на сън и причинено злепоставяне на доброто ѝ име пред обществото, неудобство пред хората, близки и познати от средата ѝ, причинени от неправомерното ѝ обвинение за извършено тежко умишлено престъпление по чл. чл.256 ал.2, вр. ал.1 пр.1, във вр. с чл.26, ал.1 от НК и по чл.256, ал.3, във вр. с ал.2, вр. ал.1 пр.1, във вр. с чл.26, ал.1 от НК за които е

била привлечена като обвиняема по ДП № 486/** г. описа на ОД МВР - Варна и в следствие като подсъдима по НОХД № 357/** г. по описа на Окръжен съд гр.Варна, приключило с оправдателна присъда, по ВНОХД № 347/** г. по описа на Апелативен съд-Варна, с което е потвърдена оправдателната присъда на ВОС и по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо НО, с което е оставено в сила Решение № 60/15.04.** г. по ВНОХД № 347/** г. и с което е била окончателно оправдана, ведно с дължимата законова лихва върху присъдената сума, считано от 24.10.** г. - датата на постановяване на решението по КНД № 477/** г. по описа на Върховен касационен съд Първо НО, до окончателното ѝ изплащане, сумата от **4500 /четири хиляди и петстотин/ лева**, представляващи обезщетение за причинени имуществени вреди за заплатен хонорар на защитник по НОХД № 357/** г. пред трите съдебни инстанции, по договори за правна защита и съдействие от 12.05.**г., от 16.02.** г. и от 20.09.** г., ведно с дължимата мораторна лихва върху тази сума в размер на **260 /двеста и шестдесет/ лева**, считано от 24.10.**г. - датата на постановяване на решението на ВКС по КНД № 477/** г. до датата на завеждане на исковата молба пред съда - 18.05.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иск 19.05.2023г. до окончателното изплащане на сумата, **на осн. чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ.**

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представлявана от Главния прокурор на РБ да **заплати** на Р. Д. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, бул.“...“ №14А, вх.А, ет.1 сумата от **3410 /три хиляди четиристотин и десет/лева**, представляваща сторени по делото разноски, **на основание чл. 78,ал.1 ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____